

RÅDET

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RESOLUTION

af 28. maj 1999

om styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen

(1999/C 171/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

VEDTAGER FØLGENDE RESOLUTION:

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union,

som erindrer om Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾, hvori det fastsættes, at eurosedler og euromønter skal sættes i omløb fra den 1. januar 2002, og at de deltagende medlemsstater skal sikre, at der findes passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af eurosedler og euromønter;

som henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen »Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri«;

som henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 17. november 1998 om Kommissionens meddelelse af 23. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank med titlen »Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri« ⁽²⁾;

som henviser til Den Europæiske Centralbanks henstilling af 7. juli 1998 om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og euromønters retlige beskyttelse ⁽³⁾,

som tager i betragtning, at euroen på grund af sin betydning på verdensplan vil være særlig udsat for risiko for forfalskning;

som er sig bevidst, at der allerede er konstateret tilfælde af svigagtig adfærd med hensyn til euroen;

som tager i betragtning, at det skal sikres, at euroen beskyttes på passende vis i alle medlemsstater gennem effektive strafferetlige foranstaltninger, selv før eurosedlerne og euromønterne sættes i omløb den 1. januar 2002,

A. Den internationale konvention af 20. april 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri

1. Rådet er af den opfattelse, at bestemmelserne i den internationale konvention af 20. april 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri (i det følgende benævnt »1929-konventionen«) udgør en fælles mindstestandard for den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri for alle medlemsstater i Den Europæiske Union.

2. Rådet noterer med tilfredshed, at de medlemsstater, der endnu ikke deltager i 1929-konventionen, har erklæret, at de agter at tiltræde den.

3. Eurosedler og euromønter udgør som lovligt betalingsmiddel i Den Monetære Union i henhold til forordning (EF) nr. 974/98 »penge«

a) som defineret i 1929-konventionens artikel 2

b) som defineret i medlemsstaternes strafferetlige bestemmelser om falskmøntneri.

B. Juridisk EU-instrument til styrkelse af den strafferetlige beskyttelse mod falskmøntneri i forbindelse med indførelsen af euroen

Rådet er af den opfattelse, at det er nødvendigt, at der på grundlag af den i punkt A.1 anførte mindstestandard udarbejdes et bindende juridisk EU-instrument efter følgende retningslinjer:

1. Det bør i alle medlemsstaterne være strafbart at begå adfærd som omhandlet i 1929-konventionens artikel 3 og adfærd som omhandlet i det kommende juridiske EU-instrument i forbindelse med fremstilling af penge ved omgåelse af de kompetente myndigheders udstedelsesrettigheder.

2. a) Det bør betragtes som strafbar adfærd i alle medlemsstater at transportere og udføre falske penge i den hensigt at bringe dem i omløb.

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 39.

⁽³⁾ EFT C 11 af 15.1.1999, s. 13.

- b) Medlemsstaterne opfordres til at undersøge, om også andre former for besiddelse af falske penge i den hensigt at bringe dem i omløb bør gøres strafbare.
3. Medlemsstaterne bør sikre:
- a) at der ved »genstande« som defineret i 1929-konventionens artikel 3, nr. 5, også forstås de enkelte penge-seddelkomponenter (f.eks. hologrammer), som bruges til at sikre sedler mod forfalskning
- b) at ud over de genstande, der er omhandlet i 1929-konventionens artikel 3, nr. 5, kan alle midler, som specifikt er bestemt til forfalskning af penge, f.eks. også edb-programmer, ligeledes omfattes
- c) at ud over den adfærd, der er omhandlet i 1929-konventionens artikel 3, nr. 5, betragtes svigagtig besiddelse af midler, som specifikt er bestemt til forfalskning af penge, ligeledes som strafbar adfærd.
4. Medlemsstaterne bør for alle de lovstridige handlinger, der er omhandlet i 1929-konventionens artikel 3, og dem, der er omhandlet i det kommende juridiske EU-instrument, fastsætte strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder frihedsstraf der kan medføre udlevering.
5. Der bør træffes hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at falskmøntneri — som et minimum forfalskning af euroen — kan retsforfølges i det mindste i de medlemsstater, der har indført euroen, uafhængigt af gerningsmandens nationalitet og af gerningsstedet. Det kommende juridiske EU-instrument bør indeholde bestemmelser om kompetencekonflikter.
- C. Samarbejde
- Rådet opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at drøfte, om det er nødvendigt at styrke de eksisterende foranstaltninger for at samarbejde effektivt med støtte fra Den Europæiske Centralbank og Europol for så vidt angår bekæmpelse af forfalskning af euroen.
- D. Hasteforanstaltninger
- Rådet opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at handlinger, som svarer til dem, der er omhandlet i 1929-konventionens artikel 3, og som begås før den 1. januar 2002 med hensyn til de kommende eurosedler og euromønter, straffes på passende vis.
-